

CARTA AL DIRECTOR

Medina i la policia local

En les darreres setmanes el cos de la policia local ha estat notícia per diversos motius. El més desgraciat, el referent a l'incendi intencionat d'un cotxe patrulla juntament amb altres vehicles i mobiliari urbà. A part de lamentar profundament aquests incidents i solidaritzar-nos amb tots els afectats, en el Partit Popular veiem amb preocupació el malestar que es respira dins el cos gràcies a la labor sindical que s'encarrega de ventilar-ho. Sabem que la tasca silenciadora del pacte de progrés ho intenta tapar, a les bones i a les males. Sabem que la regidora Joana Medina és la protagonista i el motiu principal del disgust de molts dels policies.

Efectivament a hores d'ara la policia es troba castigada, menyspreada i ignorada per l'equip de govern municipal i en especial per la seva regidora. Malauradament, la labor realitzada durant 4 anys pel govern del Partit Popular ha estat llançada a la borda.

Ens hem de remuntar a l'any 2003 quan Carles Simarro accedí a la batlia quan en el PP ens trobarem una policia que ocupava unes instal·lacions tercermundistes, un escàs i obsolet equipament i una flota de vehicles que difícilment era operatiu. Fins i tot el pacte de progrés adquirí dues motocicletes a un taller mecànic de Sóller en contra del parer dels tècnics que s'hagueren d'estrenar un any més tard perquè el govern de Ramon Socias s'oblidà de pagar-les. Socias i els seus socis deixaren el calaix buit i una llarga llista de deutes per pagar.

Quatre anys més tard, el govern encapçalat per Simarro, i gràcies a la labor de Josep Lluís Casasnovas al front de la Governació, la policia disposava d'unes dependències de primer ordre, un equipament correcte i adient ajustat a la seva labor i una flota de vehicles moderna. Amb tot, el cos policial es sentia a gust treballant i el bon ambient es notava al carrer, amb major quota de seguretat i eficiència de la plantilla. Era una policia formada i ben uniformada.

Quatre anys després i un cop el pacte de progrés aterrà de nou dins l'ajuntament, la situació és molt diferent. Tant que és radicalment la contrària. Joana Medina, el definitiu el PSOE i tots els seus socis de govern, s'han encarregat de dilapidar una bona herència. El resultat, és ben visible i palpable per a tots.

Tenim una policia desmotivada, sense material ni roba per als agents i amb un profund malestar que tanmateix no fa més que enrarir l'ambient de feina i el resultat de la labor policial. Tot gràcies a Medina i el seu nul interès per la policia i les persones que formen el cos; tot gràcies a la seva constant labor d'enfrontament amb els agents i gràcies també a la seva elevada capacitat de menyspreu a la labor policial que realitzen els seus subordinats al carrer. El resultat, està a ulls vista de tothom.

En aquest punt, el Partit Popular de Sóller no només exigeix unes explicacions clares i concises de Joana Medina sobre la situació interna de la policia i les solucions que se li poden donar. Medina, per dignitat política i per haver dilapidat els fruits de quatre anys de feina, hauria de dimitir. La regidora de governació no pot ocupar ni un dia més un lloc al qual ni tan sols s'hi presenta perquè de tots és sabut que la regidoria de governació només existeix durant les hores de pati i durant els dies de vacances escolars.

La policia local de Sóller disposa d'una plantilla formada per més de 30 agents i requereix que al capdamunt del seu organigrama s'hi situï una persona mínimament competent. Joana Medina, en absolut, dóna la talla. La regidora Joana Medina encara no sap que la policia local és alguna cosa més que un grup de nins jugant al pati de l'escola.

En el Partit Popular de Sóller veiem amb tristesa com el cos policial que era l'enveja de molts altres municipis de Mallorca es converteix en un polvorí a punt d'esclatar. A la llista de culpables hi trobem a la seva regidora, el PSOE que l'encobreix i es nega a donar el cop de timó per reconduir la situació i, en darrer extrem, el pacte de progrés que de cada dia que passa es converteix en un regne de taifes on cadascú tira pel seu vent. I la única persona que hauria de posar seny, el senyor batle, prefeix dedicar el seu temps a fer vuits i nous, a rebre gent per no donar cap solució a ningú i en programar l'agenda cultural.

La labor de Joana Medina al front de la policia i la regidora de Governació només es comparable a la d'Antoni Femenies al front de les àrees que ocupa. Un desgavell, un trist panorama d'ineficàcia duta a l'extrem.

PP de Sóller

SEMBLANCES I REMEMBRANCES

Jerònia Gay Truyols

Em sap greu, Jerònia, haver d'escriure que ets la darrera Gay de Sóller que te'n vas. El teu pare hi havia arribat a principis dels anys vint, per la demanda de pintors decoradors que hi havia en el municipi. No es torba a enamorar-se de Jerònia Truyols Sampol, amb la qual es casa al 1922. El 1924 neix Antoni i el 1925 neixes tu. El teu pare, com bon menestral, gaudeix de guanys que li permeten donar un bon viure a la família. Tu i en Toni fruïu de tot el millor que hi ha per infants.

Palmèsà, de caràcter obert, col·labora durant el temps de la Segona República a les manifestacions festives de Carnestoltes i de Sa Fira de caràcter decoratiu. Quan esclata la Guerra Civil, és detingut per republicà. La seva salut es ressent per la detenció, cosa que l'allibera de la presó, però està obligat a passar un llarg temps fent lilit a l'Hospital de Sóller, vigilat per les forces rebel·les. Poc temps després neix el germà petit, en Paco. Uns anys més endavant el cos del teu pare queda mig baldat. El maneig no és el mateix. La teva mare compra una màquina per fer roba de punt, per ajudar al bon funcionament de la casa. En Toni va aprenent l'ofici, a les ordres d'un pare que sap el que fa, però degut a les seves mancances, el caràcter se li ha agreujat i no és fàcil tractar amb ell.

Acabada l'escola en el Vall de Sóller, ajudes la teva mare i tens a càrrec de fer la compra del dia. Ets una bella dona que aprens a fer aquells extravagants pentinats de moda dels anys 40-50 que les senyores i qualque núvia sol·licita la teva artesanía per fer-les uns trenats fantasiosos.

A principis dels anys 50, Mr. Fredy Price, que havia estat governador de Ceylan, és convidat a venir a Mallorca per uns amics britànics que habiten al Port de Pollença. Després de visitada l'Illa, decideix adquirir una casa a Biniaraix, ja que, estudiat el clima de la nostra comarca, preveu que aquest és favorable pel cultiu de les orquídies, que ell té tanta afició. S'instal·la a aquesta barriada amb una nina i un nin de poca edat, pels quals cerca una al·lota per ocupar-se d'ells. El metge Rovira et recomana. No passen molts mesos i el nomenat senyor s'enamora de tu. Record com la teva mare em contava el dilema que li presentares quan un dia

d'estiu, devers les dues del capvespre, compareixes tota acalorada a casa vostra i sense preàmbuls li dius: "Mr. Price m'ha demanat si em volia casar amb ell i m'ha enviada a que vos ho digués, per saber vos què en pensau..."

Vos casau al 1954, havent de passar per les dificultats de celebrar un matrimoni baix dels ritus catòlic-anglicà.

Al 1955 partiu a Ceylan. Contes que el més difícil per tu de l'estada en aquelles llunyanes terres fou el no poder permetre't ni tan sols poder anar a obrir la gelera per beure aigua fresca, ja que de seguida tenies una serventa que et corria darrera per servir-te.

Passa un any, tornau a Sóller, on neix el novembre del 56 Federico, el teu únic fill. Anau i veniu de Biniaraix al carrer de Jesús, on els tres infants hi troben padrina i oncles que els vicien.

Al 1958 decidiu anar a viure a Anglaterra, on hi seràs afortunada fins al final dels dies del teu home, acabats al 1965. Véns a passar mesades a Sóller, però prefereixes que els fills estudiïn a Anglaterra, per això estàs més allà que aquí.

Al 1972 et cases amb Geoffrey Wynn, home atent i delicat, amb el qual comparteixes quasi quatre dècades de benestar i comprensió. Supòs que et sentiràs orgullosa que en Federico hagi estat anomenat Agregat Britànic de Defensa a Espanya, en seua a Madrid.

Tant aquí, com per tot allà on has residit, deixes bona memòria per la teva forma de ser, heretada de la teva mare, que tenia per costum el saber acollir tota visita com si fos la més important del món. Desig que el Tot Poderós t'hagi acollida amb la mateixa benevolència.

Aina Colom

CRÒNIQUES DIGITALS

Per Toni Oliver

HD i TDT, els Ferrari i els 600

Curiós que en aquest país, es promocióni la TDT fins i tot a nivell governamental. Que si adéu a la televisió analògica, que la Televisió Digital Terrestre és el summum, etc. I és que, amics, la TDT ja és ara mateix **antiquada i demodé**. Llegeixo que a l'Argentina s'està promociónant una plataforma integral d'Alta Definició com alternativa estatal de present-futur. I és que mentre uns van en Ferrari, els altres anam en Seat 600.

A La Sexta li ve gros

Primer experiment de La Sexta amb el carrusel del futbol dominical. Gran església, pocs perdons. Amb un sol canal, mai pot competir amb la profusió de dials de Digital +, que a més té els millors professionals i amb diferència.

CAP AMUNT

CAP AVALL

▲ Heu tengut ocasió de veure els dissabtes 20:30h per TV3 "Al vostre gust"? Tana Collados ens ofereix una visió prou documentada del món de l'alimentació i de la restauració en general. Aspectes inèdits i d'evident interès sobre la taula.

▼ No trobau que els locutors futbolers d'Antena 3 són massa pesats fent autopropaganda dels infumables programes de la seva cadena? No tenen mesura.

CARTA AL DIRECTOR

La situació a IB3, segons qui i quan

El tractament informatiu del conflicte intern d'IB3 m'ha deixat atònit per la seva evolució, tan previsible com impresentable a ulls de qual-sevol ciutadà de bé. El motiu ha estat la guerra de poder generada al voltant de l'ens públic, i el moment clau de la seva evolució ha estat, evidentment, les eleccions de 2007 i el canvi de direcció subsequent.

Fins llavors, la corporació dirigida per Maria Umbert era un model de virtuts i professionalitat a ulls d'un grup de comunicació. Aquest mitjà, afí amb el partit governant i amb una productora contractada per a la realitza-

ció de programes per a IB3, silenciava els problemes i les protestes dels treballadors contractats a través d'empreses externes, o els qualificava de delinqüents. Simultàniament, un altre grup mediàtic destacava la nefasta gestió econòmica de l'ens, alhora que informava de les protestes i manifestacions dels principals damnificats.

Després del relleu de Maria Umbert per Antoni Martorell, d'inici les coses van millorar. Es varen rescindir contractes milionaris de les "estrelles" de la televisió balear (l'audiència de les quals mai va justificar el seu elevat sou), i la programació

va passar a ser íntegrament en català. Però aquí va quedar tot. La producció de programes mitjançant productores es va mantenir, i la plantilla continuava contractada a través d'empreses externes a IB3. El model seguia sent el mateix, però amb un subtil matís: les productores sortints depenien del grup que fins aleshores donava una excel·lent imatge d'IB3, mentre les entrants estaven vinculades amb qui denunciava la crítica situació de l'ens.

Llavors les posicions es van intercanviar. La dolenta gestió, el deute acumulat o les mobilitzacions dels treballadors d'IB3 van rebre una im-

portància sobtada pels qui fins llavors no existien. Mentre tant, van deixar de tenir ressonància en l'altre costat. La precària situació dels treballadors d'IB3 va aparèixer per a uns i desaparèixer pels altres de manera sorprenent, subordinats a una estratègia mediàtica que els usa com un mer objecte. Veient el que succeeix, me'n adono que sovint la informació és secundària i que (com sovint passa) els perjudicats acaben sent els més febles.

Manel Garcia